

דף עח

קלד. המוכר את החמור — מה נכלל במכירתו?

לת"ק (והלכה כמותו) — לא מכר את כליו. ולנחום המדי — מכר כליו. ור' יהודה חילק בדבר; אם אמר 'חמורך זה' — קנה כלים שעליו, ואם אמר 'חמורך הוא' (כשואל ואומר, אם הוא חמורך — מכרה לי) — לא קנאם. והעמיד עולא את המחלוקת בכלי משא (שק, דיסקיא וכד'), אבל בכלי רכיבה (אוכף, מרדעת וכו') — דברי הכל מכורין.

ונסתפקו בגמרא, ולא פשוט, אם הגידון המדובר הוא דוקא כשהכלים נמצאים על החמור בשעת המכירה, אבל אם אינם עליו — לכל הדעות לא קנה (ונחלקו ראשונים אם אפילו בכלי רכיבה הדין כן), או שמא מחלוקת התנאים כשאינן עליו, אבל בעודתן עליו — לכו"ע קנה. (וכן ניתן להסתפק שמא בין בוז בין בוז מחלוקת. תוס'). (להלכה, כיון שנשאר הדבר בספק — המע"ה, ואינו מכור. וי"א שמועילה תפישת הקונה. ואולם כלי רכיבה — קנה — י"א בשעודן עליו וי"א אף בשאינם עליו).

גם אם אמר 'חמור וכליו', לא מכר כלי משא לדעת חכמים, אלא אם אמר 'היא וכל מה שעליה' (או 'שראוי להיות עליה').

כשאמר 'חמור מניקה' — מכר גם את הסיח. (ואם אין סיח, נראה דלא הוי מקח טעות. חו"ב).

דף עט

קלה. א. הקדיש בור או שובך ריקנים, ואח"כ נתמלא הבור במים והשובך ביונים — האם יש דין מעילה במים וביונים?

ב. הקדיש אילן או שדה — והצמיחו פירות — האם יש מעילה בפירות?

ג. הקדיש בור או שובך, והיו מלאים באותה שעה — האם המים והיונים כלולים בהקדש?

א. לדעת ר' יהודה ור' יוסי (כדברי רבי) ות"ק דרשב"א — אין מעילה במה שבתוכם (וכ"פ הרמב"ם — מעילה הו, ו), לפי שאין אדם מקנה דשלב"ע, ולא חל הקדשו על העתיד לבוא, (ואין קנין 'חצר' להקדש, או עכ"פ אין מעילה בדבר שלא הוקדש בפה אלא נרכש להקדש ע"י 'חצר'. ע' בראשונים). וראבר"ש סובר שמועלין, לפי שסובר כר"מ שאדם מקנה, או מקדיש, דשלב"ע. ואולם העמידו דבריו רק באופן ש'עבידי דאתו' המים לבור והיונים לשובך. (ולר"י, צריך שיהיו עשויים לבוא לרשותו, שיזכה בהם, ורק באופן זה שייך להקדישם עתה).

ב. נחלקו ר' יהודה ור' יוסי האם יש מעילה בגידולי הקדש אם לאו, והלכה כר' יוסי שיש מעילה בגידולין. (כן הורה רבי, וכן רבה. ערשב"ם; רמב"ם שם).

ג. לפי סתם משנתנו, שהמוכר בור — מכר מימיו, כל שכן בהקדש. וזוהי דעת ר' נתן בברייתא. ואולם לדעת ת"ק דר' נתן שלא מכר את מימיו, לפי דעת ראבר"ש המשוה דין הקדש לדין הדיוט לענין 'עין רעה' — לא חל ההקדש על המים והיונים. (נחלקו הראשונים אם הלכה כסתם משנתנו, או כיון שהעמדנוה כ'חידאה', אין הלכה כן. וכן נחלקו אם ר' נתן נחלק רק על בור או גם על שובך. וע"ע שו"ת רדב"ז ח"ה אלה תקנו).

דף פ

קלו. מה דין הדבש לענין קבלת טומאה, כאשר הוא בכורתו וכאשר זב ממנה?